

[OTROCINY *sb pl t*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w o- oraz trociny).

N otrociny. ◇ G otrocin. ◇ A otrociny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. Opilki: Weźmi żelaznych otrocin/ á zámieľzay ie kwáfem piekárľkim/ iż będzie iáko ćiaľto gęfte *SienHerb* 580b; Naprzod biorą otroćiny żelázne/ álbo złote. *SienHerb* 598a; Otroćiny/ Limatura. Feil oder Veil łpeen/ ten proch/ ktory pilnikiem zeymuią piluiąc. *SienHerb* K4#v (*Linde*), 587a, 600a.

W charakterystycznych połączeniach: otrociny miedziane, mosiędzowe, złote, żelazne.

Szereg: »łuski albo otrociny«: Y ten proch łatwi/ á ku laniu [*w formy*] dobry: weźmi łusk/ álbo otroćin żeláznych *SienHerb* 601a.

2. Drobne ziarnka kadzidla:

Wyrażenie: »otrociny kadzidlne«: Kádźidlne Otręby/ Olibanum vel Manna Thuris. Wźákże dźiś thym imieniem Kádźidło białe/ á niektorzy pólpolicie wźyźftko ták zową/ v łtórych łámy otroćiny kádźidlne thák zwano/ álbo łzczero białe *SienHerb* K#.

Synonimy: łuska, opilki, oskrobina, proch, pył.

Cf [OTRĘCINY]